

assaonador m. El que té per
ofici assamar pells

~~Assamar~~

♫; pron. agafar qualsevol el punt
que ha de tenir, madurar

♫ sobre l'arbre mateix. Ocells assa-
nats, a punt de saltar del niu.
Suro assonat, que ja és fet (i té
de dotze a divuit anys)

Envair impetuosament a una fon-
ça. Obertes les portes, el públic
saltà la platea. || Nj. Sobvenir
(a algi) sobtesament un pensament,
una idea, un dubte, etc., la mort,
una malaltia.

assamarar v. tr. Apallissar

~~assaonador~~ m. ~~Operari que~~
~~prepara els cuirs~~

assaonament m. Acció d'assa-
onar; l'efecte

assaonar v. tr. Posar (algun cosa)
al punt que ha de tenir, fer ma-
durar. fruita assonada || fer